

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia K. D.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 2 lipca 2020 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

K. D. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Sędziego Sądu Rejonowego w P. A. C. , Sędziego Sądu Rejonowego w P. B. K. oraz innych sędziów.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. w dniu 24 kwietnia 2018 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. przekroczenia uprawnień przez Sędziego Sądu Rejonowego w P. , w dniu 13 marca 2018 r., w P. , poprzez wydanie postanowienia w sprawie I Ns (...) w przedmiocie wniosku wnioskodawczyni o udzielenie zabezpieczenia, czym działano na szkodę interesu prywatnego K. D., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,
2. przekroczenia uprawnień przez Sędziego Sądu Rejonowego w P. , w dniu 28 czerwca 2016 r., w P. poprzez wydanie wyroku w sprawie

RC (...) o ustanowienie rozdzielności majątkowej, czym działano na szkodę interesu prywatnego K. D. , tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Na to postanowienie zażalenie złożył K. D. zaskarżając je w całości.

Sąd Rejonowy w P. właściwy do rozpoznania sprawy z zażalenia K. D. , postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań sędziów Sądu Rejonowego w P. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w P., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziów tego Sądu, którym K. D. zarzuca wydanie orzeczeń z rażącym złamaniem przepisów prawa.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w P..

W związku z tym, Sąd Najwyższy, w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą K. D. Sądowi Rejonowemu w G., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w P. .

